

[Svend Erik Hovmand]

Dette forslag drejer sig om kraftværker på mere end 25 MW, og dermed er der ikke taget stilling til de mindre kraftværker. Der kører som bekendt i øjeblikket et forsøgsprojekt, som stadig væk er i sin startfase; vi ved meget lidt om konsekvenserne af det endnu.

Det, som jeg synes er afgørende i forbindelse med dette store tiltag, som jo indebærer en halvering af vores forurening på et meget centralt område, er, at vi gør det med fornuft. Det er miljø med mening, der er udtrykt i dette forslag. Vi har mulighed for at korrigere udviklingen, efterhånden som den skrider frem, med hensyntagen til de miljømæssige aspekter, til de tekniske aspekter og til konkurrencemæssige vilkår og forholdet til udlandet i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Hr. Svend Erik Hovmand brugte jo manende ord som tidligere energiminister. Så vil jeg godt spørge Venstres ordfører: I aviserne har det været fremhævet, at man via loven kan tvinge husejerne til at få naturgas, idet man måske kunne mene, at man dermed ville få et renere miljø. Der vil jeg gerne høre, om man fra Venstres side – da jeg ved, det er den tidligere energiminister – går ind på den tanke at tvinge folk til at få naturgas.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne bede Fremskridtspartiets ordfører i denne sag om at dokumentere sin påstand lidt nærmere. Som gammel journalist ved jeg, hvordan en avis bliver til, og jeg tager det, der står i aviserne, med et vist forbehold. Jeg har nu ikke set det forlydende, som hr. Knud Lind fremhæver her.

Jeg kan i øvrigt ikke se nogen sammenhæng mellem dette lovforslag og så spørgsmålet om tvang i forbindelse med naturgas.

Naturgasplanlægningen er reguleret i naturgasplanlægningslovgivningen, og det er en helt anden sag.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis skal jeg takke hr. Svend Erik Hovmand. Jeg fik egentlig ikke svar på, om reglerne virkelig var således, at man kunne tvinge folk til at bruge naturgas, men det kan jeg forstå

på hr. Svend Erik Hovmands rysten på hovedet at de ikke er.

Fremskridtspartiet er enig i, at det vil være formålstjenligt at få nedbragt udledningen af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværkerne. Man kunne sige, at den bedste måde ville være at få indført a-kraftværker og bruge pengene på øget forskning i fusionsenergi m.v. Men det er jeg nu ikke sikker på at man er så begejstret for i regeringen.

Indledningsvis vil jeg nævne, at i Jyske Lov skrev man, at loven skulle skrives sådan, at danskerne kunne forstå den. Det gode princip har man bestemt ikke overholdt i lovforslag nr. L 93. Hvis man ikke lige netop er kemiingeniør, kræver selve lovteksten, at man har en miljøordbog; det burde ikke være nødvendigt. Men det er altså noget om SO₂ og NO_x, og sådan kører det.

Jeg tror, vi alle er enige om, at man bør begrænse luftforureningen fra vore kraftværker. Det er kraftværkerne også, selv uden diverse Christiansborgkvoter. Som man tidligere har sagt i debatten, drejer det sig på kort sigt om 4 mia. kr., der skal investeres, og selv om man tager de næste lovforslag med, der er på dagsordenen i dag, er jeg ikke sikker på, at man får skrabet pengene hjem til det.

Vi må vel også erkende, at luftforureningen er et grænseoverskridende problem, hvilket også har været medvirkende til, at EF's miljømínistreråd i juni 1988 vedtog et direktiv om begrænsning af luftforureningen fra store fyringsanlæg. Også i ECE-regi, der omfatter øst- og vesteuropæiske lande samt USA og Canada, er der indgået aftaler.

Ministerens forslag udspringer af et ønske om, at man fra dansk side påvirker og fremmer de internationale bestræbelser for at nedbringe luftforureningen, og disse påvirkninger og bestræbelser skal danske skatteydere så betale 4 mia. kr. for. Fremskridtspartiet erkender, at luftmiljøproblemerne er internationale og derfor også må løses samtidigt på internationalt plan, således at Danmark ikke forringer sin industrimæssige konkurrenceevne ved at skulle overgå andre nationer. Vi kan nemlig ikke klare luftforureningen nationalt.

Når jeg siger dette, er det bl.a. med baggrund i den rejse, som Miljøudvalget foretog til Østtyskland og Polen. Hvad hjælper en investering i Danmark på 4 mia. kr., når vi ved, at det i